

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України у Дніпропетровській області
Слідчий відділ
пр. Нігояна, 35-А, м. Дніпро, Дніпропетровська область, 49064, тел. (056) 791-93-08
www.ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 20001496

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Дніпро

«06» березня 2023 року

Старший слідчий в ОВС-криміналіст слідчого відділу Управління СБ України у Дніпропетровській області підполковник юстиції Ємець Іван Ігорович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22022040000000346 від 02.11.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 110-2, ч. 1 ст. 258-3 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 40, 42, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Архіпову Сергію Володимировичу, 11.05.1967 року народження, громадянину України, уродженцю м. Архангельська, який зареєстрований за адресою: Донецька область, м. Горлівка, вул. Невського, буд. 248, адреса фактичного проживання невідома, документований паспортом серії ТТ № 364268, виданим 22.12.2016 Кальміуським РВ у м. Маріуполі ГУ ДМС України в Донецькій області,

про те, що він підозрюється сприянні терористичній організації т.зв. «Донецької народної республіці», тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Відповідно до абзацу 19 статті 1 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» (далі Закон) терористичною організацією визнається стійке об'єднання трьох і більше осіб, яке створене з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якого здійснено розподіл функцій, встановлено певні правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів. Організація згідно з зазначеним абзацом визнається терористичною, якщо хоч один з її структурних підрозділів здійснює терористичну діяльність з відома хоча б одного з керівників (керівних органів) усієї організації.

При цьому, терористична діяльність відповідно до статті 1 Закону охоплює: планування, організацію, підготовку та реалізацію терористичних актів; підбурювання до вчинення терористичних актів, насильства над фізичними особами або організаціями, знищення матеріальних об'єктів у терористичних цілях; організацію незаконних збройних формувань, злочинних угруповань (злочинних організацій), організованих злочинних груп для вчинення терористичних актів, так само як і участь у таких актах; вербування, озброєння, підготовку та використання терористів; пропаганду і поширення ідеології тероризму; фінансування та інше сприяння тероризму.

07 квітня 2014 року у м. Донецьку Донецької області з метою здійснення терористичної діяльності утворено «Донецьку народну республіку» (далі «ДНР»), одним із основних завдань якої є зміна меж території та державного кордону України в спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України (а саме - шляхом відокремлення від України території Донецької області в порушення порядку, встановленого Конституцією України, згідно ст. 2, 73 якої територія України є цілісною і недоторканою, а питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом). Вказана організація є стійким об'єднанням невизначеного кола осіб (більше трьох), що створене з метою здійснення терористичної діяльності, у межах якого здійснено розподіл функцій, встановлено правила поведінки, обов'язкові для цих осіб під час підготовки і вчинення терористичних актів, та в якому її структурні підрозділи здійснюють терористичну діяльність з відома керівників (керівних органів) усієї організації.

13.04.2014 Радою національної безпеки і оборони України прийнято рішення «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України», яке введено в дію Указом Президента України «Про рішення Ради національної безпеки і оборони України «Про невідкладні заходи щодо подолання терористичної загрози і збереження територіальної цілісності України» №405/2014 від 14.04.2014, відповідно до якого на території України розпочато антитерористичну операцію.

07.10.2014 наказом керівника Антитерористичного центру при Службі безпеки України за №33/6/9 районами проведення антитерористичної операції визначені території Донецької та Луганської областей.

17 березня 2015 року Верховна Рада України своєю постановою №254-VIII визнала тимчасово окупованими територіями окремі райони, міста, селища і села Донецької та Луганської областей, в яких відповідно до Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування, до моменту виведення усіх незаконних збройних формувань, російських окупаційних військ, їх військової техніки, а також бойовиків та найманців з території України та відновлення повного контролю України за державним кордоном України.

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей» запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей, до яких належать райони, міста, селища, села, що визначаються рішенням Верховної Ради України.

17.03.2015 постановою Верховною Радою України №252-VIII визначено, що до окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких відповідно до Закону України "Про особливий порядок місцевого самоврядування в окремих районах Донецької та Луганської областей" тимчасово запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування, належать райони або їх частини, міста, селища і села, що знаходяться на територіях, які розташовані між державним кордоном України з Російською Федерацією, урізком води Азовського моря та лінією, яка визначена додатком до цієї Постанови, які згідно до постанови Верховної Ради України №254-VIII водночас є тимчасово окупованою територією, в т.ч. м. Горлівка Донецької області.

Терористична організація «ДНР» діє на території України незаконно та її учасники вчиняють терористичні акти – захоплення будівель органів державної влади та місцевого самоврядування із застосуванням зброї, вбивства людей, вибухи, підпали та інші дії (зокрема, артилерійські обстріли), які створюють небезпеку для життя та здоров'я людей, завдають значної майнової шкоди та призводять до настання інших тяжких наслідків, з метою порушення громадської безпеки, залякування населення, провокації воєнного конфлікту, міжнародного ускладнення та впливу на прийняття рішень органами

державної влади, місцевого самоврядування, в тому числі щодо визнання легітимності діяльності «ДНР» та влади її керівників, а також перешкоджають виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України, військовослужбовцями Збройних Сил України й інших військових формувань України, задіяними у проведенні антитерористичної операції на території Донецької області.

Чисельні злочини, вчинені представниками терористичної організації «ДНР» або за їх участі, знайшли своє відображення у зверненнях Верховної Ради України до міжнародних організацій та іноземних держав щодо визнання «ДНР» терористичною організацією. Зокрема, у Зверненні ВРУ до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, національних парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором, затвердженому Постановою Верховної Ради України від 27 січня 2015 року за № 129-VIII, та Зверненні до Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, національних парламентів держав-членів ЄС, США, Канади, Японії та Австралії щодо масового розстрілу людей під Волновахою в Україні, затвердженому Постановою ВРУ від 14.01.2015 за №106-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Щодо протидії поширенню підтриманого Російською Федерацією міжнародного тероризму» від 22.07.2014 за №1597-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про відсіч збройній агресії Російської Федерації та подолання її наслідків» від 21.04.2015 за №337-VIII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про трагічну загибель людей внаслідок терористичного акту над територією України» від 22.07.2014 за №1596-VII, Постанові ВРУ «Про Заяву Верховної Ради України «Про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду щодо скоєння злочинів проти людяності та воєнних злочинів вищими посадовими особами Російської Федерації та керівниками терористичних організації «ДНР» та «ЛНР», які призвели до особливо тяжких наслідків та масового вбивства українських громадян» від 04.02.2015 за №145-VIII.

Вказана терористична організація є стійкою, має чітку ієрархію та структуру, яка складається з політичного та силового блоків, а також розподіл функцій між її учасниками, на яких покладені відповідні обов'язки згідно з планом спільних злочинних дій.

На керівників блоків покладається керівництво, організація дій та контроль за діяльністю підлеглих їм співучасників злочину за допомогою керівників груп, що входили до вказаних блоків.

При цьому, на керівників та учасників силового блоку (спеціально створених «ДНР» для вчинення терористичних актів не передбачених законом збройних формувань та терористичних груп) покладається забезпечення стійкості терористичної організації шляхом вчинення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів і військовослужбовцями Збройних сил України. У свою чергу, на представників політичного блоку покладаються організація збору та отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до терористичної діяльності, чим також забезпечується існування вказаної терористичної організації.

«ДНР» має стабільний склад лідерів, які підтримують між собою тісні стосунки, централізоване підпорядкування учасників політичного та силового блоку лідерам організації, а також план злочинної діяльності та чіткий розподіл функцій учасників щодо його досягнення.

Так, на учасників силового блоку (не передбачених законом збройних формувань та терористичні групи), відповідно до плану спільних злочинних дій, покладаються наступні обов'язки:

- ведення терористичної діяльності проти органів державної влади, військових підрозділів України та мирного населення, а саме здійснення з використанням нестановленої

органами досудового розслідування, військової техніки, в тому числі артилерійського озброєння (самохідні артилерійські установки, реактивні системи залпового вогню, тощо), вогнепальної зброї (кулемети, автомати, гвинтівки, тощо) та боєприпасів (артилерійські снаряди, міни, гранати, тощо) терористичних актів (обстріли з артилерійського озброєння та вогнепальної зброї) відносно військовослужбовців Збройних Сил України та інших військових формувань України, задіяних в проведенні Антитерористичної операції на території Донецької області, працівників органів влади України та інших осіб, в тому числі і мирного населення, з метою дестабілізації обстановки на території Донецької області та України в цілому, сприяння втрати авторитету органів державної влади України та сприяння подальшому захопленню території Донецької області не передбаченими законом збройними формуваннями терористичної організації «ДНР»;

- організація та ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями Збройних сил України, задіяними у проведенні антитерористичної операції;
- створення не передбачених законом збройних формувань та участь у їх діяльності;
- вчинення терористичних актів та диверсій на території України;
- з метою опору представникам державної влади та унеможливлення припинення злочинної діяльності правоохоронними органами та Збройними силами України, організація у групи осіб, які є прихильниками злочинної діяльності учасників «ДНР», озброєння зазначених осіб та керівництво їхніми діями;
- вербування нових учасників до складу силового блоку «ДНР» (не передбачених законом збройних формувань) та керівництво їхніми діями;
- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області;
- захоплення зброї чи заволодіння у інший спосіб боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції та забезпечення власної злочинної діяльності;
- викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують діючу легітимну владу в Україні;
- силова підтримка учасників політичного блоку при проведенні незаконного референдуму на території Донецької області про визнання суверенітету незаконного державного утворення «ДНР», а також укріплення та охорона зайнятих ними будівель та споруд;
- організація поставок зброї, бойових припасів, вибухових речовин, військової техніки та їх розподіл серед учасників терористичної організації;
- організація виробництва, налагоджування ремонту деяких видів зброї та бойових припасів, створення так званого військово-промислового комплексу «ДНР».

На учасників політичного блоку, відповідно до плану спільних злочинних дій, покладаються наступні обов'язки:

- створення так званих органів державної влади «ДНР» та організація їх діяльності;
- видання так званих нормативно-правових актів від імені нелегітимних органів державної влади «ДНР»;
- організація та проведення незаконного референдуму на території Донецької області про визнання суверенітету незаконного державного утворення «ДНР»;
- проведення агітаційної роботи серед населення щодо діяльності терористичної організації «ДНР» з метою схилення їх до участі у вказаній терористичній організації та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;

- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших учасників терористичної організації та осіб, лояльно налаштованих до їх діяльності, а також її розподілу;
- налагодження взаємодії з терористичною організацією «Луганська народна республіка» та її керівниками з метою координації дій, спрямованих на повалення конституційного ладу та захоплення державної влади в Україні, а також дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України;
- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності терористичної організації «ДНР», що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для протидії правоохоронним органам України та Збройним силам України;
- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітації, висвітлення діяльності «ДНР», дискредитації діяльності органів державної влади України та осіб, задіяних у ході проведення антитерористичної операції та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою закликів до повалення конституційного ладу і захоплення державної влади в Україні та дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;
- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ДНР» (не передбачених законом збройних формувань) для забезпечення їх протиправної діяльності;
- забезпечення учасників «ДНР» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

При цьому, в політичному блоці «ДНР» постановою №32-3 від 08.09.2014 так званої «Ради міністрів» терористичної організації «ДНР» створено «Міністерство фінансів «ДНР» та постановою №37-8 від 06.10.2014 - «Міністерство доходів та зборів «ДНР».

Утримання території, яка тимчасово підконтрольна представникам терористичної організації «ДНР», потребує значних коштів, з метою отримання яких створено так звані «податкові та банківські системи «ДНР».

Так, 03.10.2014 прийнято та введено в дію «Временное Положение о налоговой системе Донецкой народной республики», яким визначено податкову систему «ДНР», введено реєстрацію підприємств та підприємців в так званих «податкових органах «ДНР». Також, 07.10.2014 «Міністерством фінансів «ДНР» створено так званий «Центральный Республиканский Банк «ДНР», який відповідно до «Положения о Центральном Республиканском Банке «ДНР» виконує функції розрахунково-касового центра «ДНР» та здійснює діяльність з надання банківських, фінансових та інших послуг, визначених Положенням.

Зазначені документи, видані представниками терористичної організації «Донецька народна республіка» та якими у своїй діяльності керуються представники «політичного блоку ДНР», приймалися з метою надання вигляду легітимності діяльності терористичної організації «ДНР» всупереч діючому законодавству України і є протиправними та такими, що суперечать основоположним принципам Конституції України та іншим законодавчим актам України.

Достовірно усвідомлюючи, що «ДНР» є терористичною організацією, у 2014 році (точна дата та час органом досудового розслідування не встановлені) засновник та директор ТОВ «СПІВДРУЖНІСТЬ» (код ЄДРПОУ 30097481), засновник штучного утворення, яке не пройшло офіційної реєстрації на території України так званого «ЧАСТНОГО ПРЕДПРИЯТИЯ СОДРУЖЕСТВО-С» (код 54000053), яке у подальшому було перейменоване рішенням засновника на так зване «ЧАСТНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ ТОРГОВЫЙ ГОРОД» (код 54000053), Архіпов С.В., який є лояльно налаштованим до її діяльності та обізнаним про існування у складі «політичного» блоку терористичної

організації «ДНР» так званих «Міністерства фінансів «ДНР», «Міністерства доходів та зборів «ДНР», «Центрального Республіканського Банку «ДНР», діючи умисно, з корисливих мотивів, з метою фінансового та матеріального забезпечення терористичної організації «ДНР», що в свою чергу забезпечувало безперешкодне отримання підприємством, та ним самим, як засновником та директором, незаконних доходів на тимчасово окупованій території Донецької області України, прийняв рішення про сприяння діяльності терористичної організації «ДНР» шляхом сплати непередбачених чинним законодавством, так званих «податків» до «Центрального Республіканського банку «ДНР».

До своєї злочинної діяльності Архіпов С.В. залучив невстановлених на даний час досудовим розслідуванням осіб, які починаючи з 2014 року та по теперішній час відповідно до вказівки Архіпова С.В. виконують функції із обліку, систематизації звітних документів щодо фінансово-господарської діяльності, безпосередньо здійснюють заходи з ведення господарської діяльності ТОВ «СПІВДРУЖНІСТЬ» (код ЄДРПОУ 30097481), штучного утворення, яке не пройшло офіційної реєстрації на території України, - так званого «ЧАСТНОГО ПРЕДПРИЯТИЯ СОДРУЖЕСТВО-С» (код 54000053), та яке у подальшому було перейменоване рішенням засновника (Архіпова С.В.) на так зване «ЧАСТНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ ТОРГОВЫЙ ГОРОД» (код 54000053), а також документів, що підтверджують фактичний розподіл матеріальних цінностей та грошових коштів між штучними утвореннями терористичної організації «ДНР», та відкриття розрахункових рахунків зазначених підприємств у відділеннях так званого «Центрального Республіканського Банку «ДНР».

При цьому, за собою Архіпов С.В. залишив загальне керівництво діяльністю створених ним підприємств, в т.ч. щодо руху грошових коштів.

Забезпечуючи виконання вищевказаного плану дій, з метою отримання прибутку як на території України, а також незаконних доходів на тимчасово окупованій території, Архіпов С.В. перереєстрував ТОВ «СПІВДРУЖНІСТЬ» (код ЄДРПОУ 30097481) з тимчасово непідконтрольної території, а саме з м. Горлівки Донецької області (вул. Горлівської дивізії, буд.93) на адресу: Донецька область, місто Артемівськ (м. Бахмут), вул. Петровського, буд. 66, а 22.12.2020 перереєстрував на адресу: місто Львів, вул. Варшавська, будинок 175А. Проте фактично ТОВ «СПІВДРУЖНІСТЬ» (код ЄДРПОУ 30097481) продовжило свою діяльність на території м. Горлівки Донецької області, яке відповідно до розпорядження КМУ від 05.05.2015 № 428-р входить до переліку населених пунктів, на території яких органи державної влади тимчасово не здійснюють свої повноваження, і яка підконтрольна терористичній організації «ДНР», а також було зареєстроване Архіповим С.В. в так званому «Департаменті державної реєстрації Міністерства доходів та зборів Донецької Народної Республіки» 05 листопада 2014 року, свідоцтво про реєстрацію юридичної особи серії АА01 №36760, із зазначенням юридичної адреси підприємства: м. Горлівка, вул. Горлівської дивізії, буд. 93, тобто на тимчасово непідконтрольній території України.

Крім того, штучне утворення, яке не пройшло офіційної реєстрації на території України, - так зване «ЧАСТНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ ТОРГОВЫЙ ГОРОД» (код 54000053), було зареєстроване Архіповим С.В. в так званому «Департаменті державної реєстрації Міністерства доходів та зборів Донецької Народної Республіки» 05 листопада 2014 року, свідоцтво про реєстрацію юридичної особи (замінене свідоцтво у зв'язку зі зміною місцезнаходження юридичної особи) серії АА03 №052427 від 25.12.2017, із зазначенням юридичної адреси підприємства: м. Горлівка, вул. Горлівської дивізії, буд. 93 (та в подальшому було змінено юридичну адресу підприємства, на адресу: м. Докучаєвськ, вул. Лихолетова, буд. 18а), тобто на тимчасово непідконтрольній території України.

Так, діючи умисно, з метою фінансового та матеріального забезпечення терористичної організації «ДНР», що в свою чергу створювало умови для безперешкодного отримання ним незаконних доходів на тимчасово окупованій території

Донецької області України, у період з 2014 року (точна дата та час органом досудового розслідування не встановлені) по теперішній час, Архіпов С.В., перебуваючи у невстановленому досудовим розслідуванням місці, здійснював загальне керівництво у веденні господарської діяльності ТОВ «СПІВДРУЖНІСТЬ» (код ЄДРПОУ 30097481) та штучного утворення, яке не пройшло офіційної реєстрації на території України - так зване «ЧАСТНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ ТОРГОВЫЙ ГОРОД» (код 54000053), шляхом надання вказівок невстановленим досудовим розслідуванням працівникам даних підприємств на укладання договорів постачання харчової продукції та безпосереднього її постачання на адреси штучних утворень терористичної організації «ДНР», а саме: «Государственное предприятие «Республиканская топливная компания», «Профессиональный союз сотрудников органов Доходов и сборов ДНР», «Первичная профсоюзная организация государственного профессионального образовательного учреждения «Енакиевский металлургический техникум» ПСРО и Науки ДНР», «Государственное предприятие «Республиканский оператор связи», «Первичная профсоюзная организация обособленного подразделения ВОК ЛШ № 2-БИС Республиканского предприятия «ДОНБАССУГЛЕРЕСТРУКТУРИЗАЦИЯ» профессионального союза работников угольной промышленности ДНР», «Горловская ТГПО профсоюза работников культуры ДНР», «Енакиевская территориальная профсоюзная организация профессионального союза работников здравоохранения ДНР», «Горловская территориальная профсоюзная организация профессионального союза работников здравоохранения ДНР», «ППО ПП Енакиевотеплосеть ПСР ЖКХ и сферы услуг ДНР», «Енакиевская территориальная профсоюзная организация профессионального союза работников государственных учреждений и общественного обслуживания ДНР», «Автомобильный дорожный институт ГОУВПО «Донецкий национальный технический университет», «Государственное предприятие «Артемуголь». У результаті чого за вказівкою Архіпова С.В. до так званого «бюджету «ДНР» в «Центральный Республиканский Банк «ДНР» сплачувались відповідні податки вищевказаними підприємствами.

У подальшому, завідомо для Архіпова С.В., кошти так званого «бюджету «ДНР» штучними утвореннями, створеними терористичною організацією «ДНР», зокрема «Міністерством фінансів «ДНР», «Міністерством доходів та зборів «ДНР» перерозподіляються, в тому числі, на забезпечення «Міністерства внутрішніх справ «ДНР», «Міністерства державної безпеки «ДНР», «Міністерства оборони «ДНР», «органи прокуратури «ДНР», бойових підрозділів «ДНР».

За результатами усіх фінансових операцій у ході ведення господарської діяльності ТОВ «СПІВДРУЖНІСТЬ» (код ЄДРПОУ 30097481) та штучного утворення, яке не пройшло офіційної реєстрації на території України - так зване «ЧАСТНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ ТОРГОВЫЙ ГОРОД» (код 54000053), за вказівкою Архіпова С.В., облік та систематизовані звіти документів щодо фінансово-господарської діяльності вносяться та в подальшому зберігаються на хмарному сервері, який має домен tgorod.net, що зареєстрований через сервіс реєстрації доменних імен «nls.ua» (ТОВ «НІК.ЮЕЙ» (ЄДРПОУ 34984247), юридична адреса: м. Дніпро, вул. Данила Галицького, буд. 7, кв. 91). Крім того, за вказівкою Архіпова С.В. резервні копії зазначених фінансових документів до початку 2022 року вносились та зберігалися на хмарному сервері «minio.sodr.dp.ua». До вказаних хмарних серверів Архіпов С.В. має доступ, у зв'язку з чим віддалено отримує узагальнену інформацію як факт підтвердження використання грошових коштів, якими володіє та розпоряджається останній особисто.

При цьому, за результатами ведення господарської діяльності на території, підконтрольній терористичній організації «ДНР», так зване «ЧАСТНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ ТОРГОВЫЙ ГОРОД» (код 54000053), у якому Архіпов С.В. виступав засновником та фактично здійснював контроль за його діяльністю, сплатило податків за 2017 рік у сумі 1 669 025 російських рублів.

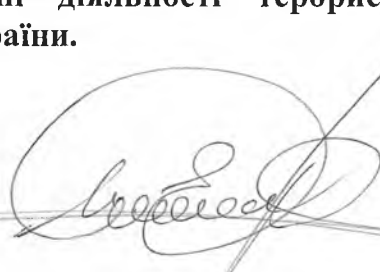
Крім того, «ЧАСТНОЕ ПРЕДПРИЯТИЕ ТОРГОВЫЙ ГОРОД» (код 54000053) продовжувало свою діяльність на непідконтрольній території України у період 2018-2022, а 30.11.2022 року здійснило перереєстрацію за законодавством російської федерації як «ООО «Торговый город» та отримало основний державний реєстраційний номер (ОГРН) 1229300130510, а також 13.02.2023 здійснено внесення відомостей до єдиного державного реєстру юридичних осіб російської федерації (ЕГРЮЛ) за номером 1229900205380, при цьому Архіпов С.В. згідно виписки з єдиного державного реєстру юридичних осіб російської федерації є засновником вказаного підприємства, а юридичною адресою підприємства зазначено: м. Докучаєвськ, вул. Лихолетова, буд. 18а, тобто тимчасово непідконтрольна територія України.

Також, Архіпов С.В., будучи співзасновником незаконно створеного «ООО «Содружество», в подальшому забезпечив здійснення перереєстрації вказаного підприємства за законодавством російської федерації, яке 29.11.2022 отримало основний державний реєстраційний номер (ОГРН) 1229300025767, а також 14.02.2023 здійснено внесення відомостей до єдиного державного реєстру юридичних осіб російської федерації (ЕГРЮЛ) за номером 2239300069336, при цьому Архіпов С.В. згідно виписки з єдиного державного реєстру юридичних осіб російської федерації є співзасновником вказаного підприємства із часткою статутного капіталу 80,5 відсотків, а юридичною адресою підприємства зазначено: м. Горлівка, вул. Горлівської дивізії, буд. 93, тобто тимчасово непідконтрольна територія України.

Зважаючи на викладене, умисні злочинні дії Архіпова Сергія Володимировича, вчинені з корисливих мотивів, у період з 05 листопада 2014 року по теперішній час, які виразилися у іншому сприянні терористичній організації, а саме т.зв. «Донецької народної республіці», шляхом незаконного створення, організаційного та фінансового забезпечення на тимчасово непідконтрольній території України суб'єктів господарської діяльності, де він виступав засновником, а також фінансового та матеріального забезпечення незаконно створених «державних» підприємств, підпорядкованих вказаній терористичній організації, здійснення відрахувань грошових коштів у вигляді «податків» до так званого «бюджету «ДНР» через так званий «Центральный Республиканский Банк «ДНР», кваліфікуються за ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Враховуючи вищевикладене, умисні дії Архіпова Сергія Володимировича, які виразилися у іншому сприянні діяльності терористичній організації, кваліфікуються за ч. 1 ст. 258-3 КК України.

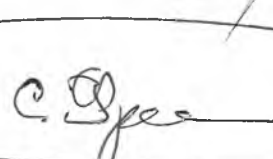
Старший слідчий в ОВС-криміналіст
СВ УСБУ у Дніпропетровській області
підполковник юстиції

Іван СМЕЦЬ

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор відділу Дніпропетровської
обласної прокуратури

Сергій ФРАНЦІШКО

«06» березня 2023 року

ПАМ'ЯТКА
про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Вручена громадянину України Архіпову Сергію Володимировичу, 11.05.1967 року народження, який підозрюється у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 3 ст. 110-2, ч. 1 ст. 258-3 КК України.

Кримінальний процесуальний кодекс України
від 13.04.2012 (витяг)

Стаття 42 Підозрюваний

1. Підозрюваним є особа, якій у порядку, передбаченому статтями 276–279 Кримінального процесуального кодексу України (далі КПК України), повідомлено про підозру, або особа, яка затримана за підозрою у вчиненні кримінального правопорушення, або особа, щодо якої складено повідомлення про підозру, однак його не вручено їй внаслідок невстановлення місцезнаходження особи, проте вжито заходів для вручення у спосіб, передбачений цим Кодексом для вручення повідомлень.

3. Підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені КПК України, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту – мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених КПК України та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 КПК України;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;
- 18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

5. Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені КПК України.

6. Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

7. Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу апробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

8. Підозрюваному, обвинуваченому вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням особою, яка здійснює таке повідомлення.

Стаття 285. Загальні положення кримінального провадження під час звільнення особи від кримінальної відповідальності

1. Особа звільняється від кримінальної відповідальності у випадках, передбачених законом України про кримінальну відповідальність.

2. Особі, яка підозрюється, обвинувачується у вчиненні кримінального правопорушення та щодо якої передбачена можливість звільнення від кримінальної відповідальності у разі здійснення передбачених законом України про кримінальну відповідальність дій, роз'яснюється право на таке звільнення.

3. Підозрюваному, обвинуваченому, який може бути звільнений від кримінальної відповідальності, повинно бути роз'яснено суть підозри чи обвинувачення, підставу звільнення від кримінальної відповідальності і право заперечувати проти закриття кримінального провадження з цієї підстави. У разі якщо підозрюваний чи обвинувачений, щодо якого передбачене звільнення від кримінальної відповідальності, заперечує проти цього, досудове розслідування та судове провадження проводяться в повному обсязі в загальному порядку.

Стаття 468. Угоди в кримінальному провадженні

1. У кримінальному провадженні можуть бути укладені такі види угод:

1) угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим;

2) угода між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим про визнання винуватості.

Стаття 469. Ініціювання та укладення угоди

1. Угода про примирення може бути укладена за ініціативою потерпілого, підозрюваного або обвинуваченого. Домовленості стосовно угоди про примирення можуть проводитися самостійно потерпілим і підозрюваним чи обвинуваченим, захисником і представником або за допомогою іншої особи, погодженої сторонами кримінального провадження (крім слідчого, прокурора або судді).

Угода про примирення у кримінальних провадженнях щодо кримінальних правопорушень, пов'язаних з домашнім насильством, може бути укладена лише за ініціативою потерпілого, його представника або законного представника.

Якщо дії чи інтереси законного представника суперечать інтересам особи, яку він представляє, за рішенням прокурора, слідчого судді, суду такий законний представник замінюється іншим із числа осіб, визначених статтею 44 цього Кодексу.

2. Угода про визнання винуватості може бути укладена за ініціативою прокурора або підозрюваного чи обвинуваченого.

3. Угода про примирення між потерпілим та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо кримінальних проступків, нетяжких злочинів та у кримінальному провадженні у формі приватного обвинувачення. Укладення угоди про примирення у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, не допускається.

4. Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена у провадженні щодо:

1) кримінальних проступків, нетяжких злочинів, тяжких злочинів;

2) особливо тяжких злочинів, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України за умови викриття підозрюваним чи обвинуваченим іншої особи у вчиненні злочину, віднесеного до підслідності Національного антикорупційного бюро України, якщо інформація щодо вчинення такою особою злочину буде підтверджена доказами;

3) особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших,

вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Угода про визнання винуватості між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена щодо кримінальних проступків, злочинів, внаслідок яких шкода завдана лише державним чи суспільним інтересам. Укладення угоди про визнання винуватості у кримінальному провадженні щодо уповноваженої особи юридичної особи, яка вчинила кримінальне правопорушення, у зв'язку з яким здійснюється провадження щодо юридичної особи, а також у кримінальному провадженні щодо кримінальних правопорушень, внаслідок яких шкода завдана державним чи суспільним інтересам або правам та інтересам окремих осіб, у яких беруть участь потерпілий або потерпілі, не допускається, крім випадків надання всіма потерпілими письмової згоди прокурору на укладення ними угоди.

5. Укладення угоди про примирення або про визнання винуватості може ініціюватися в будь-який момент після повідомлення особі про підозру до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку.

6. У разі недосягнення згоди щодо укладення угоди факт її ініціювання і твердження, що були зроблені з метою її досягнення, не можуть розглядатися як відмова від обвинувачення або як визнання своєї винуватості.

7. Слідчий, прокурор зобов'язані проінформувати підозрюваного та потерпілого про їхнє право на примирення, роз'яснити механізм його реалізації та не чинити перешкод в укладенні угоди про примирення.

8. У разі якщо кримінальне провадження здійснюється щодо кількох осіб, які підозрюються чи обвинувачуються у вчиненні одного або кількох кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма підозрюваними чи обвинуваченими, угода може бути укладена з одним (кількома) з підозрюваних чи обвинувачених. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), з якими досягнуто згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від одного кримінального правопорушення, угода може бути укладена та затверджена лише з усіма потерпілими.

У разі якщо в кримінальному провадженні беруть участь кілька потерпілих від різних кримінальних правопорушень, і згода щодо укладення угоди досягнута не з усіма потерпілими, угода може бути укладена з одним (кількома) з потерпілих. Кримінальне провадження щодо особи (осіб), яка досягла згоди, підлягає виділенню в окреме провадження.

Стаття 472. Зміст угоди про визнання винуватості

1. В угоді про визнання винуватості зазначаються її сторони, формулювання підозри чи обвинувачення та його правова кваліфікація з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність, істотні для відповідного кримінального провадження обставини, беззастережне визнання підозрюваним чи обвинуваченим своєї винуватості у вчиненні кримінального правопорушення, обов'язки підозрюваного чи обвинуваченого щодо співпраці у викритті кримінального правопорушення, вчиненого іншою особою (якщо відповідні домовленості мали місце), умови часткового звільнення підозрюваного, обвинуваченого від цивільної відповідальності у вигляді відшкодування державі збитків внаслідок вчинення ним кримінального правопорушення, узгоджене покарання та згода підозрюваного, обвинуваченого на його призначення або на призначення покарання та звільнення від його відбування з випробуванням, умови застосування спеціальної конфіскації, наслідки укладення та затвердження угоди, передбачені статтею 473 цього Кодексу, наслідки невиконання угоди.

2. В угоді зазначається дата її укладення та вона скріплюється підписами сторін.

Стаття 473. Наслідки укладення та затвердження угоди

1. Наслідком укладення та затвердження угоди про примирення є:

1) для підозрюваного чи обвинуваченого – обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та відмова від здійснення прав, передбачених пунктом 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу;

2) для потерпілого – обмеження права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 і 424 цього Кодексу та позбавлення права вимагати в подальшому притягнення особи до кримінальної відповідальності за відповідне кримінальне правопорушення і змінювати розмір вимог про відшкодування шкоди.

2. Наслідком укладення та затвердження угоди про визнання винуватості для прокурора, підозрюваного чи обвинуваченого є обмеження їх права оскарження вироку згідно з положеннями статей 394 та 424 цього Кодексу, а для підозрюваного чи обвинуваченого – також його відмова від здійснення прав, передбачених абзацами першим та четвертим пункту 1 частини четвертої статті 474 цього Кодексу.

Згідно з ч. 1 ст. 127 КПК України підозрюваний, а також за його згодою будь-яка інша фізична чи юридична особа має право на будь-якій стадії кримінального провадження відшкодувати шкоду, завдану потерпілому, територіальній громаді, державі внаслідок кримінального правопорушення.

На всіх стадіях кримінального провадження потерпілий має право примиритися з підозрюваним і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження (ч. 4 ст. 56 КПК України).

Конституція України від 28.06.1996 (витяг)

Стаття 28. Кожен має право на повагу до його гідності.

Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню. Жодна людина без її вільної згоди не може бути піддана медичним, науковим чи іншим дослідям.

Стаття 29. Кожна людина має право на свободу та особисту недоторканність.

Ніхто не може бути заарештований або триматися під вартою інакше як за вмотивованим рішенням суду і тільки на підставах та в порядку, встановлених законом.

У разі нагальної необхідності запобігти злочинові чи його перепинити уповноважені на те законом органи можуть застосувати тримання особи під вартою як тимчасовий запобіжний захід, обґрунтованість якого протягом сімдесяти двох годин має бути перевірена судом. Затримана особа негайно звільняється, якщо протягом сімдесяти двох годин з моменту затримання їй не вручено вмотивованого рішення суду про тримання під вартою.

Кожному заарештованому чи затриманому має бути невідкладно повідомлено про мотиви арешту чи затримання, роз'яснено його права та надано можливість з моменту затримання захищати себе особисто та користуватися правовою допомогою захисника.

Кожний затриманий має право у будь-який час оскаржити в суді своє затримання.

Про арешт або затримання людини має бути негайно повідомлено родичів заарештованого чи затриманого.

Стаття 55. Права і свободи людини і громадянина захищаються судом.

Кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб.

Кожен має право звертатися за захистом своїх прав до Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

Кожен має право після використання всіх національних засобів правового захисту звертатися за захистом своїх прав і свобод до відповідних міжнародних судових установ чи до відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна.

Кожен має право будь-якими не забороненими законом засобами захищати свої права і свободи від порушень і протиправних посягань.

Стаття 56. Кожен має право на відшкодування за рахунок держави чи органів місцевого самоврядування матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб при здійсненні ними своїх повноважень.

Стаття 59. Кожен має право на правову допомогу. У випадках, передбачених законом, ця допомога надається безоплатно. Кожен є вільним у виборі захисника своїх прав.

Для забезпечення права на захист від обвинувачення та надання правової допомоги при вирішенні справ у судах та інших державних органах в Україні діє адвокатура.

Стаття 62. Особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину.

Обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

У разі скасування вироку суду як неправосудного держава відшкодовує матеріальну і моральну шкоду, завдану безпідставним засудженням.

Стаття 63. Особа не несе відповідальності за відмову давати показання або пояснення щодо себе, членів сім'ї чи близьких родичів, коло яких визначається законом.

Підозрюваний, обвинувачений чи підсудний має право на захист.

Засуджений користується всіма правами людини і громадянина, за винятком обмежень, які визначені законом і встановлені вироком суду.

Закон України «Про попереднє ув'язнення»

від 30.06.1993 № 3352-ХІІ (витяг)

Стаття 9. Права осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, мають право:

- на захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або взяття під варту, а також на повідомлення під час взяття під варту підстав та мотивів взяття під варту, оскаржувати їх у суді, отримати в друкованому вигляді роз'яснення положень статей 28, 29, 55, 56, 59, 62 та 63 Конституції України, цієї статті та інших прав затриманих або взятих під варту, встановлених законом, у тому числі права здійснювати захист своїх прав та інтересів особисто або за допомогою захисника з моменту затримання або арешту (взяття під варту) особи, права відмовитися від надання будь-яких пояснень або свідчень до прибуття захисника;
- знайомитися з правилами тримання під вартою;
- на щоденну прогулянку тривалістю одна година. Вагітним жінкам і жінкам, які мають при собі дітей, неповнолітнім, а також хворим з дозволу лікаря та за їх згодою тривалість щоденної прогулянки встановлюється до двох годин;
- одержувати передачі або посилки та грошові перекази і передачі;
- купувати протягом місяця за безготівковим розрахунком продукти харчування і предмети першої необхідності на суму до одного мінімального розміру заробітної плати та без обмежень письмове приладдя, газети, книги через торговельну мережу на замовлення;
- користуватися власним одягом і взуттям, мати при собі документи і записи, що стосуються кримінального провадження;
- користуватися телевізорами, одержаними від родичів або інших осіб, настільними іграми, газетами і книгами з бібліотеки місця попереднього ув'язнення та придбаними через торговельну мережу;
- на душпастирську опіку, що здійснюється священнослужителями (капеланами);
- відправляти в індивідуальному порядку релігійні обряди і користуватися релігійною літературою та властивими їх віруванню предметами релігійного культу, виготовленими з малоцінних матеріалів, якщо при цьому не порушується встановлений у місцях попереднього ув'язнення порядок, а також не обмежуються права інших осіб;
- на восьмигодинний сон в нічний час, під час якого не допускається залучення до участі в процесуальних та інших діях, за винятком невідкладних випадків;
- звертатись із скаргами, заявами та листами до Європейського суду з прав людини, а також інших відповідних органів міжнародних організацій, членом або учасником яких є Україна, до уповноважених осіб таких міжнародних організацій, державних органів і службових осіб у порядку, встановленому статтею 13 цього Закону.

Взяті під варту жінки вправі мати при собі дітей віком до трьох років.

Взяті під варту молоді громадяни (віком від 14 до 35 років) мають право на отримання психолого-педагогічної допомоги від спеціалістів центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді.

Осіб, які відбувають покарання у місцях позбавлення волі, в разі обрання щодо них запобіжного заходу у вигляді тримання під варту у зв'язку з іншим кримінальним провадженням або в разі прийняття рішення про тимчасову видачу іншій державі, тримають відповідно до правил, установлених цим Законом. Одержання цими особами посилок і передач, а так само купівля ними продуктів харчування і предметів першої необхідності здійснюються в порядку, встановленому Кримінально-виконавчим кодексом України для рівня безпеки виправної колонії, призначеної їм центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань.

Перелік продуктів харчування і предметів першої необхідності, які забороняється передавати особам, взятим під варту, встановлюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань, Міністерством оборони України.

Стаття 10. Обов'язки осіб, взятих під варту

Особи, взяті під варту, зобов'язані:

- додержувати порядку, встановленого в місцях попереднього ув'язнення, і виконувати законні вимоги адміністрації;
- дотримувати санітарно-гігієнічних правил, мати охайний зовнішній вигляд, постійно підтримувати чистоту в камері;
- бути ввічливими до працівників місця попереднього ув'язнення, а також поміж собою; не вступати в суперечки з представниками адміністрації, не принижувати їх гідність, не протидіяти виконанню ними своїх обов'язків;
- бережливо ставитися до інвентаря, обладнання та іншого майна місця попереднього ув'язнення.

Постанова Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2011 р. № 1363 «Про затвердження Порядку інформування центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги про випадки затримання, адміністративного арешту або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою» (витяг)

Стаття 10. пункт 2) суб'єкти подання інформації, органи (установи), де перебувають затримані особи:

- інформують під час затримання кожну особу про право та можливість отримання безоплатної вторинної правової допомоги відповідно до Закону України «Про безоплатну правову допомогу», вручають пам'ятку для затриманих осіб, в якій зазначається єдиний телефонний номер системи надання безоплатної правової допомоги (0-800-213103) (контактний центр системи надання безоплатної правової допомоги);

**Закон України «Про безоплатну правову допомогу»
від 02.06.2011 №3460-VI (витяг)**

Стаття 13 «Поняття безоплатної вторинної правової допомоги»

1. Безоплатна вторинна правова допомога - вид державної гарантії, що полягає у створенні рівних можливостей для доступу осіб до правосуддя.

2. Безоплатна вторинна правова допомога включає такі види правових послуг: 1) захист; 2) здійснення представництва інтересів осіб, що мають право на безоплатну вторинну правову допомогу, в судах, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, перед іншими особами; 3) складення документів процесуального характеру.

Стаття 14 «Суб'єкти права на безоплатну вторинну правову допомогу»

Право на безоплатну вторинну правову допомогу згідно з цим Законом та іншими законами України мають такі категорії осіб:

5) особи, які відповідно до положень кримінального процесуального законодавства вважаються затриманими, - на правові послуги, передбачені пунктами 1 і 3 частини другої статті 13 цього Закону;

6) особи, стосовно яких обрано запобіжний захід у вигляді тримання під вартою, - на правові послуги, передбачені пунктами 1 і 3 частини другої статті 13 цього Закону;

7) особи, у кримінальних провадженнях стосовно яких відповідно до положень Кримінального процесуального кодексу України захисник залучається слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом для здійснення захисту за призначенням або проведення окремої процесуальної дії, а також особи, засуджені до покарання у вигляді позбавлення волі, тримання в дисциплінарному батальйоні військовослужбовців або обмеження волі, - на всі види правових послуг, передбачені частиною другою статті 13 цього Закону.

Права і обов'язки підозрюваного мені роз'яснені та зрозумілі.

Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав:

«__» «__» 2023 р. «__» год. «__» хв.

Підозрюваний _____

(підпис, прізвище, ім'я, по батькові)

Пам'ятку вручив:

Службовий СВ ЧСБЧ

у Рухомо-розшуковій од.

1-го кримінального